Clubs

Per PepMaria el dc., 02/10/2013 - 09:00

Un vespre de setembre, anava pel Passeig de la Barceloneta cap a casa després d'una jornada a la vora del mar, que un dels meus principals archetopoi. Em vaig trobar amb en Giorgio, ex-professor d'ESADE que ara treballa a Copenhagen. Vam caminar junts fins a la Plaça del Palau, tot xerrant. En Giorgio va començar a parlar sobre la imatge i el missatge del papa Francesc. Potser perquè venia de navegar al club municipal de vela, en Giorgio va comparar l'Església amb un club. Va dir que els cristians d'entrada no han de jutjar les persones, sinó acollir-les: "No es tracta de jutjar moralment si una persona pertany o no al club, sinó mostrar-li els avantatges i el valor que es pot obtenir en pertànyer en aquest club". "Bravo!"- vaig pensar- "Es nota que aquest noi és professor d'Estratègia empresarial... però també podria ser-ho de Marketing".En acomiadar-nos, vaig començar a donar voltes a la imatge del club. En realitat, el cor del missatge cristià és l'anunci que tots els homes i dones pertanyem a un Club sense categories ni quotes d'entrada: el que ens fa gratuïtament germans els uns dels altres. Però dins d'aquest Club, que és la humanitat sencera en forma de fraternitat, quin paper hi té l'Església? L'Església és la porció dels qui cultiven l'amistat amb Jesús per sentir Déu com a Pare de tots i testimonien amb gestos concrets aquesta fraternitat gratuïta i universal. Encara que de vegades ens encaparrem a jutjar posant quotes d'entrada i a entendre'ns com un club exclusiu.Tot seguint el meu camí cap a Plaça Catalunya, els carrers del Barri Gòtic estaven plens a vessar: turistes de cabells rossos, famílies magrebines amb les dones cobertes amb mocador, gent ballant sardanes a la plaça de la catedral, parelles del mateix sexe agafades de la mà, un matrimoni jove amb sis fills petits ben vestits i pentinats, un home demanant caritat de genolls, una dona enfadada remugant contra tothom, una noia blanca de mitjana edat passejant en un cotxet un nen petit d'origen africà.....tots del Club.Més o menys conscients de pertànyer-hi.Tots convidats a ser-ne membres més actius.Que els hi convidarà? (...) A quins "clubs exclusius" m'apunto, que em fan oblidar la pertinença al Club?Quines persones o col·lectius em costa més de considerar membres del Club?Quines comunitats concretes -porcions del Club- m'ajuden a recordar i practicar la fraternitat sense exclusions?Amb quins gestos pràctics testimonio i anuncio la joia de ser del Club?